

תורה אור • פרשת לך לך • מאמר 5

שרי אשתך לא תקרא שמה שרי כי שרה שמה וגו'

שרי אשתך — לא תקרא את שמה שרי

האופן שבו מציאות חדשה באה לידי קיום תלוי בדרגה: למעלה, בדרגת החכמה העילאה (אברהם), ההולדה באה באמצעות צמצום — היו"ד; למטה, בדרגת החכמה תתאה (שרה), היא באה באמצעות התפשטות — הה"א. לכן שרה יכולה ללדת את יצחק רק לאחר שהיו"ד שלה נעשתה ה"א.

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל
אבי הרבי, רבי לוי יצחק

Likkutei Torah

הפרשה החסידית

likkuteitorah.com/he/torah-ohr/lech-lecha/5/

הנקודה

האופן שבו מציאות חדשה באה לידי קיום תלוי בדרגה: למעלה, בדרגת החכמה העילאה (אברהם), ההולדה באה באמצעות צמצום – היו"ד; למטה, בדרגת החכמה תתאה (שרה), היא באה באמצעות התפשטות – הה"א. לכן שרה יכלה ללדת את יצחק רק לאחר שהיו"ד שלה נעשתה ה"א.

כל קטע: לשון המאמר, אחר כך התרגום, ואחר כך ביאור קצר תחת קו זהב. המספרים הקטנים בלשון המאמר מפנים להערות שבסוף.

המאמר בקצרה

המדרש מלמד ששרי לא יכלה ללדת, ואילו שרה יכלה. הדבר תמוה: היו"ד שבשם שרי מייצגת את החכמה, דרגת האין, שהיא המקור למציאות חדשה; ואילו הה"א שבשם שרה מייצגת את הבינה, הנקראת יש. מדוע החלפת האות העליונה באות התחתונה נתנה לה את הכוח ללדת ילד? אדמו"ר הזקן משיב שאברהם ושרה הם החכמה העילאה והחכמה תתאה. למעלה, מציאות חדשה באה לידי קיום רק באמצעות צמצום: אילו אור אין סוף היה מתפשט כפי שהוא, לעולם לא הייתה יכולה להיווצר מציאות מוגבלת. למטה, ההפך הוא הנכון: צמצום היה מותיר רק חושך והסתר, והמציאות באה לידי קיום באמצעות התפשטות והרחבה, שהאות הרחבה ה"א מבטאת. שלושת הקוצים של היו"ד וצורתן של שתי ההי"ן ממחישים זאת. גם אברהם קיבל ה"א, אך זאת רק כדי להיות "אב המון גויים" ולהעלות את מה שמחוץ לקדושה; עבור יצחק, השייך לקדושה ושעניינו ביטול, הוא לא היה זקוק לה. שרה, לעומת זאת, הייתה זקוקה לה"א כדי ללדת את יצחק.

מבנה

1	השאלה: מדוע ה"א לשרה?	¶1
שינוי השם נתן לשרה את הכוח ללדת; ובכל זאת, היו"ד (חכמה, "אין") היא מקור המציאות החדשה ונעלית מן הה"א (בינה, "יש"). המפתח: אברהם ושרה הם החכמה העילאה והחכמה תתאה.		
2	צמצום למעלה, התפשטות למטה	¶2
למעלה, מציאות חדשה באה לידי קיום רק באמצעות צמצום; למטה, בדרגתה של שרה, היא באה באמצעות התפשטות. הה"א של אברהם שימשה לתפקידו כאב להמון עמים, ולא ללידת יצחק; שרה הייתה זקוקה לה"א כדי ללדת את יצחק.		

מושגים

יו"ד וה"א יו"ד וה"א	צמצום צמצום
בקבלה היו"ד, שהיא נקודה אחת, מייצגת את החכמה ואת הצמצום; הה"א, המתפשטת לרוחב ולאורך, מייצגת את הבינה ואת ההתפשטות.	ההסתר העצמי של אור אין סוף; בדרגה העליונה, זו הדרך היחידה שבה יכולה לבוא לידי קיום מציאות חדשה ומוגבלת.
אין ויש אין ויש	התפשטות והרחבה התפשטות והרחבה
החכמה נקראת אין – המקור הבלתי מוגדר שממנו באה מציאות חדשה; הבינה נקראת יש, שבה הדברים מקבלים צורה מוגדרת.	בדרגה התחתונה, שבה האור כבר מוגבל, מציאות חדשה באה לידי קיום באמצעות התפשטות ולא באמצעות צמצום נוסף, שהיה מותיר רק חושך.
החכמה העילאה והחכמה תתאה חכמה עילאה וחכמה תתאה	ביטול ביטול
שתי דרגות של חכמה. אברהם מקביל לחכמה העילאה, ששורשה בחכמה של אצילות; שרה מקבילה לחכמה התתאה. כל אחת מביאה מציאות חדשה לידי קיום בדרך הפוכה.	עניינה של צד הקדושה; משום כך, לידת יצחק לא הצריכה את הה"א של אברהם, המבטאת התפשטות.

קטע 1 • 11

השאלה: מדוע הי"א לשרה

1 שרי אשתך¹ לא תקרא שמה שרי² כי שרה שמה וגו'. הנה שינוי השם של שרה הוא להיות לה בחיי הולדה

"שרי אשתך: לא תקרא את שמה שרי, כי שרה שמה" וגו'. והנה, שינוי שמה של שרה נועד לאפשר לה ללדת

המאמר פותח בהוראת ה' לאברהם לשנות את שם אשתו משרי — המסתיים באות יו"ד — לשרה — המסתיים באות ה"א. אדמו"ר הזקן מציג את הנחת היסוד: מטרת השינוי הייתה להעניק לה את היכולת ללדת

כמארז"ל שרי לא תלד³ כו' וא"כ צ"ל הלא מעלת היו"ד גבוה מן הה' כי יו"ד חכמה ה' בינה.

כמאמר רבותינו זיכרונם לברכה: "שרי לא תלד" וכו'. ואם כן, צריך להבין: האם מעלת היו"ד אינה גבוהה ממעלת הה"א? שהרי יו"ד היא חכמה וה"א היא בינה.

המדרש אומר ששרי לא יכלה ללדת, ואילו שרה יכלה. הדבר מעורר קושי: בקבלה האות יו"ד מייצגת את החכמה, והאות ה"א את הבינה, והחכמה היא הכוח העליון יותר. מדוע אפוא החלפת אות גבוהה באות נמוכה יותר תביא ליכולת ללדת?

ונודע כי עיקר הולדה מבחינת חכמה לפי שחכמה בחי' אין והחכמה מאין⁴ כו'. משא"כ בינה נק' יש כו'.

ונודע שעיקר ההולדה הוא מבחינת החכמה, מפני שהחכמה היא בחינת אין, ו"החכמה מאין" וכו'; מה שאין כן בינה נקראת יש וכו'.

הקושי מתחדד. חכמה נקראת "אין", משום שהיא ההברקה הראשונה של השכל, לפני שדבר כלשהו מוגדר. הבאת דבר חדש לידי מציאות — "יש מאין" — נעוצה בה. בינה, שבה הרעיון מתפתח ומקבל צורה מוגדרת, נקראת "יש" — מציאות שכבר קיימת.

ואיך נהפוך הוא שלהיות לה כח ההולדה לוקח מאתה כח היו"ד וניתן לה כח הה' במקומו⁵ כו'.

? וכיצד נהפוך הוא: כדי שיהיה לה כוח ההולדה נלקח ממנה כוח היו"ד וניתן לה במקומו כוח הה"א וכו'

לכאורה השינוי פועל בכיוון ההפוך: כדי להעניק לשרה את כוח ההולדה, נלקחה ממנה היו"ד, האות המייצגת את החכמה ואת מקור המציאות החדשה, ובמקומה ניתנה לה הה"א, המייצגת את הבינה.

והענין כי אברהם ושרה הם בחי' ח"ע וח"ת כו' ששרש אברהם הוא בבחי' חכמה דאצי'.

והעניין הוא שאברהם ושרה הם בחינות חכמה עילאה וחכמה תתאה וכו', ששורשו של אברהם הוא בבחינת חכמה דאצילות.

התשובה מתחילה בכך שאברהם ושרה מייצגים שתי בחינות של חכמה: אברהם את החכמה העילאה, ששורשה בחכמה דאצילות, ושרה את החכמה התתאה. מה שנכון לגבי אופן ההולדה בבחינה העליונה אינו נכון לגבי הבחינה התחתונה, כפי שיוסבר בפסקה הבאה.

צמצום למעלה, התפשטות למטה

2 והנה למעלה כך הוא המדה⁶ עיקר ההולדה להיות מציאות הולדה חדשה הוא ע"י צמצום דוקא⁷ כי אם היי א"ס ב"ה מתפשט

והנה למעלה כך היא המידה: עיקר ההולדה, כלומר התהוותה של מציאות חדשה, הוא דווקא על ידי צמצום. כי אילו היה אור אין סוף ברוך הוא מתפשט

כאן ניתנת התשובה. במדרגה העליונה, של אברהם, מציאות חדשה באמת נוצרת רק באמצעות צמצום — ההעלם העצמי של אור אין סוף. בלי צמצום כזה לא הייתה יכולה להתהוות מציאות נפרדת.

כמו שהוא בבחי' א"ס לא היי אפשר להיות שום התהוות מציאות כלל אפי' ע"י רבוא רבבות השתלשלות כי כשמו כן הוא אין סוף להתפשטותו וכו'.

כפי שהוא בבחינת אין סוף, לא הייתה אפשרות שתתהווה שום מציאות כלל, אפילו באמצעות רבוא רבבות השתלשלויות; שהרי כשמו כן הוא — אין סוף להתפשטותו וכו'.

אילו אור אין סוף היה מתפשט כפי שהוא באמת, לא הייתה יכולה להתהוות שום מציאות סופית, גם אילו עברה שלבים רבים מספור של ירידה, שכן טבעו הוא שאין סוף להתפשטותו. משום כך, במדרגה העליונה היו"ד — נקודה אחת מצומצמת — היא האות של ההולדה

משא"כ למטה בבחי' שרה כו' הוא להיפך ממש שאם היה האור מתצמצם היה חשך והעלם והסתור גמור ועיקר התהוות המציאות הוא ע"י בחי' התפשטות והרחבה דוקא וכו'.

מה שאין כן למטה, בבחינת שרה וכו', הדבר הפוך ממש: אילו היה האור מצטמצם, הייתה נוצרת חשכה, העלם והסתור גמור; ועיקר התהוות המציאות הוא דווקא על ידי בחינת התפשטות והרחבה וכו'.

במדרגה התחתונה, של שרה, המצב הפוך. האור שם כבר מוגבל, ולכן צמצום נוסף היה משאיר רק חשכה והסתור; המציאות החדשה מתהווה דווקא באמצעות התפשטות והרחבה. הה"א, אות בעלת רוחב ואורך, מבטאת את ההרחבה הזאת

(וכנודע בענין גי' קוצין של⁸ היו"ד שהקוץ התחתון מקור וכח הבינה תלוי בקוץ העליון כו').

(וכידוע בעניין שלושת הקוצין של היו"ד, שהקוץ התחתון, מקור וכוח הבינה, תלוי בקוץ העליון וכו').

הטקסט מביא כאן עצמו ראייה בסוגריים: ליו"ד שלושה קוצין — עליון, אמצעי ותחתון. הקוץ התחתון הוא מקור הבינה וכוחה, והוא תלוי בקוץ העליון. הדבר מראה שההתפשטות הקשורה לבינה שואבת את כוחה מן הבינה שמעליה

וכנודע בענין תמונת ב' ההי"ן. ומה שנתוסף לאברהם ה' אברהם אינו מוליד^{9,10} כו' אברהם הוא כחי ח"ע כו'

וכידוע בעניין צורת שתי ההי"ן. ומה שנוספה ה"א לאברהם: "אברהם אינו מוליד" וכו'; אברהם הוא בחינת חכמה עילאה וכו'.

ראייה נוספת היא צורתן של שתי ההי"ן בשם הוי' — אות המתפשטת לרוחב ולאורך. הטקסט מעלה אז קושי: גם אברהם קיבל ה"א, שהרי המדרש אומר "אברהם אינו מוליד" אלא אברהם מוליד; אך אברהם הוא בחינת חכמה עילאה, שבה ההולדה אמורה לכוא באמצעות צמצום ולא באמצעות התפשטות.

היינו כמו שמפורש במקרא כי אב המון גוים¹¹ כו' ע"ד בחיי הנפש אשר עשו בחרן¹² בחיי העלאות מזלעו"ז כו'.

כלומר, כפי שמפורש בפסוק: "כי אב המון גוים" וכו', בדומה לבחינת "הנפש אשר עשו בחרן" — בחינת העלאת הדברים שמן הצד שכנגד וכו'.

התשובה היא שהה"א של אברהם נועדה למה שנאמר בפירוש בפסוק: שיהיה "אב המון גוים". הדבר דומה ל"נפש אשר עשו בחרן", שלפי המסורת שלנו הכוונה לאנשים שאברהם ושרה קירבו לעבודת ה'. זוהי העלאה מן הצד המתנגד לקדושה, הדורשת התפשטות כלפי חוץ.

אבל להולדת יצחק¹³ סטי דקדושה לא היה צריך כי אדרבה כל סטרא דקדושה בחיי ביטול ולא התפשטות כו'.

אבל לצורך הולדת יצחק, שהוא מצד הקדושה, הדבר לא נדרש; אדרבה, כל צד הקדושה הוא בחינת ביטול ולא התפשטות וכו'.

לצורך הולדת יצחק, השייך כולו לצד הקדושה, אברהם לא נזקק לה"א, מפני שטבע הקדושה הוא ביטול ולא התפשטות. לכן במדרגת אברהם, הולדת בן קדוש עדיין באה באמצעות צמצום היו"ד.

משא"כ לשרה נתוסף הה' ללידת יצחק כו' (וע' לקמן פ' חיי שרה בד"ה יגלה לן טעמי) :

מה שאין כן לשרה, נוספה הה"א לצורך הולדת יצחק וכו'. (ועיין להלן בפרשת חיי שרה, במאמר המתחיל "יגלה לן טעמי").

שרה, לעומת זאת, בהיותה בחינת חכמה תתאה, נזקקה לה"א לצורך הולדת יצחק, משום שבמדרגתה מציאות חדשה מתהווה באמצעות התפשטות. הטקסט מפנה את הקורא למאמר בפרשת חיי שרה, "יגלה לן טעמי", להרחבה בנושא.

שאלות לשיחה

1. מדוע אדמו"ר הזקן מכנה את החכמה אין, ומדוע האין אמור להיות מקור למציאות חדשה?
2. לפי המאמר, מדוע שום מציאות מוגבלת אינה יכולה לבוא לידי קיום בלי שאור אין סוף יצמץ?
3. מדוע צמצום בדרגתה של שרה היה מביא לחושך ולהסתר, ולא ללידה?
4. מה השיגה הה"א הנוספת של אברהם, ומדוע לא היה בה צורך ללידת יצחק?
5. כיצד שלושת הקוצים של היו"ד ממחישים שהדרגה התחתונה תלויה בדרגה העליונה?

הערות

פסקה 1

1 שרי אשתך

בכתב־יד זה, העתק של המאמר, הוסיף הצמח צדק בכתב ידו את המילה "מוגה", המציינת שהטקסט עבר הגהה. הדבר מלמד שהנוסח שלפנינו נבדק.

^{הערת קה"ת}

בבוכ 1101 הוסיף כ"ק הצ"צ בגוכת"ק על כתי" מעתיק: מוגה. הנחת מהר"א הלוי בספרו עבודת הלוי פ' לך לך טז, ד כותרת "כ"ק בעת ששמע מאדמו"ר הזקן". ראה לעיל בציונים מכ"ק אדמו"ר זי"ע.

2 שרי אשתך לא תקרא שמה שרי

ה' אומר לאברהם שאין לקרוא עוד לאשתו שרי, אלא שרה. הפסוק פותח את המאמר, העוסק בשאלה מדוע שינוי של אות אחת העניק לה את הכוח ללדת את יצחק.

בראשית י"ז:ט"ו:Genesis 17:15

וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים אֶל־אַבְרָהָם שְׂרִי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ:

And G-d said unto Abraham: 'As for Sarai thy wife, thou shalt not call her name Sarai, but Sarah shall her name be.

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

^{הערת קה"ת}

בראשית יז, טו.

3 שרי לא תלד

המדרש אומר ששרי אינה יולדת, ואילו שרה יולדת, וקושר את יכולתה ללדת לשינוי שמה. אדמו"ר הזקן מביא זאת כהנחה שהאות החדשה הביאה את כוח ההולדה.

בראשית רבה מ"ד:י"ב:Bereshit Rabbah 44:12

^{הערת קה"ת}

ב"ר מד, יב. תנחומא משפטים יא. ועיי' בלקו"ת פ' בשלח א, ב.

4 והחכמה מאין

הפסוק שואל: "והחכמה מאין תימצא". החסידות מפרשת "מאין" — מן האין: החכמה באה ממדרגת האין, והיא עצמה בחינת אין. אדמו"ר הזקן משתמש בכך כדי להראות שהחכמה היא מקור המציאות החדשה.

איוב כ"ח:י"ב:Job 28:12

וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵין זֶה מְקוֹם בִּינָה:

But wisdom, where shall it be found? And where is the place of understanding?

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

^{הערת קה"ת}

איוב כח, יב.

5 ואיך נהפוך . . וניתן לה כח הה' במקומו

המאמר בלקו"ת תורה על בשלח מפנה בחזרה לקטע הזה, ולכן אפשר לקרוא את הדיון שלו ביו"ד ובה"א לצד השאלה כאן, מדוע הוחלפה היו"ד בה"א.

^{הערת קה"ת}

בלקו"ת בשלח א, ב מציין לכאן.

פסקה 2

6 והנה למעלה כך הוא המדה

הקטע מסביר שהעולמות יכולים לקבל רק דרך צינורות צרים — "שערות" — ומצטט את המאמר הזה: למעלה ההולדה היא דווקא באמצעות צמצום, ואילו למטה, בבחינת שרה, הדבר הפוך ממש. הוא מחיל את אותו עיקרון על האופן שבו האור האלוקי מגיע לעולמות.

^{הערת קה"ת}

מובא בלקו"ת פ' כי תצא לו, ג.

7 שו"ה ההולדה — הוא ע"י צמצום דוקא

כפי שמצוטט בהערה, לקו"ת תורה מבהיר שאין מדובר בצמצום של הסתר והעלם מוחלטים, אלא בדומה להוראה שעל אדם ללמד תמיד את תלמידו בדרך קצרה. הצמצום שמביא לידי מציאות חדשה הוא תמצות, לא הסתרה.

^{הערת קה"ת}

ראה בלקו"ת בשלח א, א: "ואין זה הצמצום העלם והסתר גמור, אלא ע"ד לעולם ישנה אדם לתלמידו בדרך קצרה" ע"ש. וראה באוה"ת בראשית כרך ד תשכג, ב.

8 וכוונתו בענין ג' קוצין של יו"ד

ההערה מפנה את הקורא למאמר הקודם בתורה אור בפרשת נח, על דור הפלגה, ולהערות המקורות של קה"ת שם, כדי לעיין ברעיון של שלושת קוצי היי"ד, שהמאמר הזה מציג כדבר "ידוע".

^{הערת קה"ת}

ראה לעיל יא, ב. ובמ"מ לשם.

9 אברם אינו מוליד

המדרש אומר שאברם אינו מוליד ואברהם מוליד, כשם ששרי אינה יולדת ושרה יולדת. אדמו"ר הזקן משתמש בכך כדי לשאול מדוע גם אברהם, החכמה העילאה, נוקח לה"א.

בראשית רבה מ"ד:י"ב:Bereshit Rabbah 44:12

... ר' הונא בר רב יוסף אמר: אף שני שם ומעשה טוב. שני השם מאברהם, ולא יקרא עוד שמך אברם. מעשה טוב מאנשי ניונה, שנאמר (יונה ג) וירא אלקים את מעשיהם כי שבו וגו'. ויש אומרים: אף שני מקום שנאמר (בראשית יב): ויאמר ה' אל אברם לך לך. ר' מונא אמר: אף התענית שנאמר (תהלים כ): יענך ה' ביום צרה וגו'. רבא בר מחסאי ורבי חמא בן גוריון בשם רב אמר: יפה תענית לחלום, כאש בנעורת. אמר רבי יוסף: וכו' ביום, ואפילו בשבת:

"He took him outside, and said: Look now to the heavens, and count the stars, if you can count them, and He said to him: So will your offspring be" (Genesis 15:5). "He took him outside" – Rabbi Yehoshua of Sikhnin in the name of Rabbi Levi: Did He take him outside the world, that the verse should say: "He took him outside [haḥutzta]"? Rather, he showed him the streets of the heavens, can also mean streets. just as it says: "While He had not yet made earth and the ...

Daat Bereshit Rabbah (Public Domain) • The Sefaria Midrash Rabbah, 2022 (CC-BY)

זח"א צ, 90bZohar I, 90b

^{הערת קה"ת}

שהביא לפרש כן היינו משום דהא באצי הגילוי ע"י יו"ד, נ"ל דיש ליישב ולומר דהא אברם הוצרך להוולד שיומשך הנשמה בעשי ולא די בלידה דאצי א"כ לצורך הלידה בכ"ע צ"ל ה" ע"ש. ראה גם בספר הערכים-חב"ד ח"א ערך אברהם בהערה 7-116. ראה בסה"מ תרכ"ז ע"ש.

ב"ר מד, יב. זח"א צ, ב.

אברם אינו מוליד

10

הערות קה"ת מביאות את הקטע הזה מהזוהר, לצד המדרש, כמקור לאמירה שאברם אינו מוליד. אדמו"ר הזקן משתמש באמירה כדי לשאול מדוע אברהם נזקק לה"א שנוספה לשמו.

ספר הזוהר, לך לך ל"א:שמ"ב-31:342-32:354 Zohar, Lecha Lecha 31:342-32:354
ל"ב:שנ"ד
Till Abram was circumcised, he was addressed only by that degree which we have mentioned; after he was circumcised, then THE L-RD APPEARED UNTO ABRAM, i.e. all the other grades appeared over this grade, and this grade addressed him without reserve. After he was circumcised, then THE L-RD APPEARED UNTO ABRAM, Thus when Abram was circumcised he emerged from the unripe state and entered into the holy covenant, and was crowned with the sacred crown, and entered into the covenant on which the world is based, and thus the world ...

The Zohar; London, Soncino Press, 1933 (Public Domain)

כי אב המון גוים

11

הפסוק מסביר את שמו החדש של אברהם: "כי אב המון גוים". אדמו"ר הזקן מבין זאת כמטרה המפורשת של הה"א שנוספה לשמו.

בראשית י"ז:5: Genesis 17:5
וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שְׁמִי אֲבְרָם וְהָיָה שְׁמִי אֲבִרְהָם כִּי אֲבִי־הַמּוֹן גּוֹיִם
נִתְּתִי:

Neither shall thy name any more be called Abram, but thy name shall be Abraham; for the father of a multitude of nations have I made thee.

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

הנפש אשר עשו בחרן

12

כשאברם יצא מחרן, הוא לקח עמו את "הנפש אשר עשו בחרן". אדמו"ר הזקן מביא זאת כדוגמה להעלאת מה שמחוץ לקדושה — העבודה שעבורה נזקק אברהם להתפשטות.

בראשית י"ב:5: Genesis 12:5
וַיִּקַּח אֲבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנַּפְשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בַּחֲרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן:

And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother's son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the land of Canaan; and into the land of Canaan they came.

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

הערת קה"ת

בראשית יב, ה.

להולדת יצחק . . לא הי צריך

13

כפי שמצוטט בהערה, ביאורי הזוהר מסביר שהה"א נוספה לשמו של אברהם למען הולדת יצחק — בניגוד לדברי המאמר הזה, שלצורך הולדת יצחק היא לא נדרשה.

הערת קה"ת

ראה ביאורי הזוהר לכ"ק אדמו"ר האמצעי יג, ב דשם מבואר שהוספת הה"י בשביל לידת יצחק. באוה"ת בראשית כרך ד תשכד, א: "ומ"ש אברם אינו מוליד היינו להיות אב המון גוים אבל לא בשביל יצחק זה דחוק, וההכרח

Likkutei Torah

הפרשה החסידית

על המהדורה

Hebrew text of Torah Ohr and Likkutei Torah and their marei mekomos ("Sources and References", including the Rebbe's notes): © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

likuteitorah.com. תורגם מהמהדורה האנגלית של CC BY-NC 4.0. ביאורים והערות המקורות. CC BY 4.0. תרגום.

Sefaria: Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA); The Holy Scriptures: A New Translation (JPS 1917) (Public Domain); Daat Bereshit Rabbah (Public Domain); The Sefaria Midrash Rabbah, 2022 (CC-BY); The Zohar; London, Soncino Press, 1933 (Public Domain).

כשלשון המאמר לצדו, (openai/gpt-6-luna-pro:batch) בעזרת בינה מלאכותית likuteitorah.com התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

· 5725 Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). למה ללמוד, וברכות הרבי. likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

© likuteitorah.com. או לספריית ליובאוויטש Sefaria מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל-

likuteitorah.com/he/torah-ohr/lech-lecha/5/ מתוך

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק